

Kroniek

J.W. van der Jagt

Ontbinding (1)

De kerk verkondigt het evangelie. Die taak heeft de Here haar gegeven. In die opdracht vinden predikanten hun werk, aangesteld door de kerk. Er zal wel geen kerkgemeenschap zijn die daarvoor geen regels heeft. Ook de Gereformeerde Kerken hebben afspraken over de roeping tot het predikantsambt. Het zijn niet individuele kerkleden die de toegang tot de kansel regelen. Dat is de verantwoordelijkheid van de kerkelijke vergaderingen. Deze kerkelijke orde kwam mij voor de aandacht bij een artikelje dat ik na de vakantie in het *Nederlands Dagblad* las.

In de krant van 4 augustus stond de kop 'Ds. De Jong terug op vrijgemaakte kansel.' Dat was opvallend genoeg om de aandacht te trekken aangezien ds. H. de Jong geen predikant bij de Gereformeerde maar bij de Nederlands Gereformeerde Kerken is.

Het artikel vertelt dat ds. De Jong ter gelegenheid van zijn ambtsjubileum mocht voorgaan in een eredienst van zijn eerste gemeente waar hij op de dag af 50 jaar eerder bevestigd was: de Gereformeerde Kerk te Gees. Uit de krant begrijp ik het volgende: het idee voor deze preekbeurt is een jaar geleden geopperd door een ouderling. Ds. De Jong wees toen op zijn naderend ambtsjubileum. De ouderling ging ermee naar zijn predikant. 'Overleg met andere predikanten leverde op dat de Nederlands Gereformeerde predikant mocht voorgaan in de vrijgemaakt-gereformeerde eredienst.' Om het weer te geven in de woorden van ds. De Jong zelf: 'Die dominees zeiden: het zou gekker zijn als we dit zouden weigeren, dan als we dit zouden toestaan. Dat vond ik wel een goeie.'

Een opmerkelijk bericht. Het is in het algemeen ongebruikelijk dat predikanten van de ene kerkgemeenschap voorgaan in de andere. Het staat ook op gespannen voet met de kerkelijke regelgeving rond de toelating tot de kansel. Alleen al om deze redenen was het een opvallend bericht. In het geval van deze preekbeurt komt daar nog bij dat ds. De Jong door een schorsing buiten de Gereformeerde Kerken kwam te staan. In 1969 werd hij namelijk geschorst als predikant van de Gereformeerde Kerk te Wageningen.

Laat ik duidelijk aangeven dat het me in deze kroniek niet gaat om ds. De Jong. In de kolommen van dit blad is verschillende keren kritisch gesproken over bepaalde zienswijzen die hij heeft. Daar gaat het mij nu niet om. Ik kan me ook best voorstellen dat het voor hem persoonlijk een genoegen zal zijn geweest om na vijftig jaar weer terug te zijn op de kansel waar zijn ambtsdienst begon. Wel zou ik hem willen vragen of dit persoonlijk aspect niet de wijsheid heeft verdrongen die in zijn eigen woorden klinkt: 'Ik vond dat ook een mooi idee, hoewel je niet tussen twee kerkverbanden moet gaan stoken.' Waarom doet men dan zoiets? Maar waar het mij om te doen is dat is de wijze waarop deze preekbeurt tot stand gekomen is. Een ouderling, een dominee en overleg van een aantal predikanten en kerkenraad in Gees voelt zich vrij om deze preekbeurt toe te staan.

Ik weet dat de kerk van Wageningen een paar jaar geleden haar excuses aan ds. De Jong aangeboden heeft voor de schorsing van destijds. Maar is, gegeven de verhouding met de NGK daarmee de weg naar de preekstoel in de Gereformeerde Kerk open? En is het aan een paar predikanten om uit te maken dat dit wel kan? Laten we deze preekbeurt niet opblazen. Ik besef dat het een incident is, ook voor ds. De Jong eenmalig, zoals hijzelf zei. Maar dat zoiets buiten wettige vergaderingen om geregeld wordt lijkt mij een symptoom van iets dat vaker

naar voren komt: geen rekening houden met de orde die we in de kerk met elkaar hebben afgesproken. Is dat geen ontbinding van het kerkverband?

Afgesloten 27 augustus 2009.